

ROMÂNIA

JUDECĂTORIA SECTORULUI 4 BUCUREȘTI

București, str. Gheorghe Danielopol nr. 2-4, sector 4, Tel: 021-318 77 01 / Fax: 021-313 89 30

operator de date cu caracter personal nr. 2891, prezentul document conține date cu caracter personal aflate sub incidența Legii nr. 677/2001

Cod ECLI ECLI:RO:JDS4B:2024:001.018984

Dosar nr. 33257/4/2024

Sentința Civilă nr. 18984

Ședința din camera de consiliu din 04.11.2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: ANTON TEODORE EUGEN

GREFIER: CAMBER IRINA SIMONA

Ministerul Public a fost reprezentat de dl. procuror MUȘUROI MARIUS, din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București.

Pe rol se află soluționarea cererii înaintată de reclamantul ABRAHAM PAVEL, în contradictoriu cu pârâtul MOROȘANU TIVILIC - MARIAN, având ca obiect „ordin de protecție”.

La apelul nominal făcut în ședința din camera de consiliu, la ora programată, a răspuns reclamantul - personal, precum și pârâtul - personal și asistat de apărător din oficiu, care depune la dosar delegație pentru asistență juridică gratuită, precum și de apărător ales, care depune împuternicire avocațială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Se procedează la verificarea identității numitului Abraham Pavel, acesta fiind legitimat cu carte de identitate, , precum și a identității numitului Moroșanu Tivilic - Marian, acesta fiind legitimat cu carte de identitate,

Instanța pune în discuție necesitatea încetării mandatului apărătorului din oficiu al pârâtului, având în vedere prezența apărătorului ales al acestuia.

Reclamantul, apărătorul ales al pârâtului și reprezentantul Ministerului Public arată că nu se opun încetării mandatului apărătorului din oficiu desemnat pentru pârât.

Instanța constată încetată delegația doamnei avocat Negrea Luminița, desemnată în cauză în calitate de apărător din oficiu al pârâtului, instanța urmând să se pronunțe prin hotărâre asupra onorariului.

Reclamantul depune la dosar înscrisuri, respectiv copia legitimației de avocat, copia legitimației de ziarist, precum și copia cărții de identitate, în dovedirea faptului că hărțuirea la care este expus are loc în locurile în care merge în mod obișnuit și în care își desfășoară activitatea.

Apărătorul ales al pârâtului depune la dosar întâmpinare, pe care o comunică reclamantului și reprezentantului Ministerului Public.

La interpelarea instanței, pârâtul învederează că a primit odată cu citația și suportul optic CD care conține înregistrările audio depuse la dosar de către reclamant, însă nu a avut mijlocele tehnice necesare pentru a lua cunoștință de conținutul acestora, precizând că are

cunoștință despre toate înregistrările existente în legătură cu reclamantul, inclusiv de cele depuse la dosar, la care reclamantul face referire în scris în cererea de chemare în judecată.

La interpelarea instanței, reclamantul învederează că nu solicită lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a lua la cunoștință de conținutul întâmpinării.

În continuare, instanța pune în discuție verificarea competenței Judecătoria Sectorului 4 București, în temeiul art. 131 C.pr.civ..

Reclamantul, având cuvântul, apreciază că este competentă Judecătoria Sectorului 4 București, având în vedere dispozițiile Legii 26/2024, conform cărora cererea se depune la instanța în circumscripția căreia își are domiciliul reclamantul.

Apărătorul ales al pârâtului, având cuvântul, apreciază că este competentă Judecătoria Sectorului 4 București.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, apreciază că este competentă Judecătoria Sectorului 4 București, având în vedere domiciliul reclamantului.

Instanța constată, în temeiul art. 94 pct. 3 C.pr.civ. raportat la art. 14 alin. 1 din Legea 26/2024, că este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză, având în vedere obiectul dosarului, precum și domiciliul reclamantului.

Instanța pune în discuție estimarea duratei soluționării procesului, raportat totodată și la probatoriul propus.

Reclamantul, având cuvântul, estimează durata soluționării procesului la un termen de judecată, învederând că solicită ca judecarea cauzei să se facă pe baza înscrisurilor deja depuse la dosar, astfel că solicită încuviințarea probei cu înscrisurile existente la dosar, precum și a probei cu mijloace materiale de probă constând în înregistrări audio și fotografii.

Apărătorul ales al pârâtului, având cuvântul cu privire la probele propuse de către reclamant, arată că lasă la aprecierea instanței. În ceea ce privește probatoriul pentru pârât, arată că nu solicită încuviințarea niciunei probe, lăsând estimarea duratei soluționării procesului la aprecierea instanței, sub rezerva situației în care instanța va aprecia necesitatea suplimentării probatoriului de către pârât.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, estimează durata soluționării procesului la un termen de judecată, solicitând în probațiune încuviințarea probelor propuse de către reclamant la dosarul cauzei.

În temeiul art. 258 și art. 255 C.pr.civ., instanța încuviințează pentru reclamant proba cu înscrisurile depuse de acesta la dosarul cauzei, iar în cadrul acestei probe, prin raportare la susținerile pârâtului, instanța apreciază că înscrisurile depuse la prezentul termen de judecată de către reclamant sunt utile soluționării cauzei, având în vedere că reclamantul, în cuprinsul cererii de chemare în judecată, a pretins faptul că violențele sunt exercitate de către pârât asupra sa în strânsă legătură cu activitatea profesională desfășurată.

Totodată, instanța, în temeiul art. 258 și art. 255 C.pr.civ., încuviințează pentru reclamant proba cu mijloace materiale de probă constând în fotografiile depuse la dosarul cauzei, precum și înregistrările audio depuse de acesta pe suport optic.

În continuare, instanța procedează la audierea în ședința de judecată a înregistrărilor existente la dosar.

Instanța constată administrată proba cu mijloace materiale de probă constând în înregistrările audio depuse pe suport optic la dosarul cauzei.

Instanța pune în discuție, din oficiu, administrarea probei cu interogatoriul părților.

Reclamantul, apărătorul ales al pârâtului și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord.

Instanța dispune administrarea din oficiu a probei cu interogatoriul părților.

Instanța procedează la administrarea probei cu interogatoriul din oficiu al reclamantului, astfel:

1. **Întrebare instanță:** Ce interacțiune ați avut cu pârâtul pe data de 29.10.2024?

Răspuns reclamant: Pe data de 29.10.2024 am avut un proces civil la Tribunalul București, am ieșit împreună cu clienții și m-am îndreptat către parcare, iar pârâtul m-a așteptat și a început să filmeze. Clienții s-au speriat și au luat-o la dreapta, eu mi-am continuat drumul, timp în care pârâtul m-a filmat circa 50 de m, până am ajuns la mașină. În contextul pe care l-a creat și altă dată, pârâtul m-a făcut criminal, jigodie ș.a.m.d, iar eu l-am rugat să îmi dea voie să ies din parcare, întrucât distanța dintre mașini era mică, dar acesta a început să țipe din nou. Având o stare de iritare profundă, cauzată de aceea că erau mulți colegi acolo și alte persoane care se uita, iar pârâtul țipa în gura mare „criminalul, criminalul”, am încercat să ies din parcare, am făcut câteva manevre să ies, dar am șters o mașină care era parcată în spatele meu, fiind mașina unei doamne avocat.

2. Întrebare instanță: Din acel moment, în care ați lovit mașina doamnei avocat, ați mai avut vreo interacțiune cu pârâtul?

Răspuns reclamant: Din momentul în care eu am lovit mașina, deoarece pârâtul și-a dat seama de starea de emoție pe care mi-a creat-o – pentru că, deși sunt un om cu antrenament în meseria asta, care a făcut aproape 48 de ani de experiență, totuși am vârsta de 76 de ani, așa că aveam emoții – pârâtul s-a oprit și a șters-o, așa că nu am mai avut nicio altă interacțiune.

3. Întrebare instanță: În data de 14.10.2024 ce s-a întâmplat?

Răspuns reclamant: Dacă îmi aduc bine aminte, în data de 14.10.2024 am fost la Curtea de Apel București, cu dosarele azilurilor, iar pârâtul a venit la sala 134, după care a venit după mine și clienții mei, când am ieșit afară pe ieșirea din Strada Gheorghe Danielopol, și a început să filmeze și să facă același lucru, să îmi spună criminal ș.a.m.d.. Pârâtul avea un prelungitor de telefon la momentul respectiv, ca o bară lungă, și venea în spatele meu și striga „criminalul, criminalul!..”, după care a dat să mă ocolească, m-a lovit în spate, cu intenție sau nu, sincer nu știu, dar i-a căzut telefonul, după care a plecat și a strigat mai departe „criminalul, criminalul!..”, iar clienta mea avea o sticlă de apă de 500 ml, și l-a lovit cu sticla, că era revoltată în contextul respectiv. Îmi e rușine de clienții mei.

4. Întrebare instanță: În data de 06.09.2024 și 10.09.2024 s-a întâmplat ceva diferit față de ce ne-ați povestit până acum?

Răspuns reclamant: Nu, era același clișeu, numai locul era altul.

5. Întrebare instanță: Ce acțiuni ale pârâtului vă creează starea de iritare?

Răspuns reclamant: Îmi creează și stare de teamă. Cea mai gravă acțiune a lui, care m-a pus pe gânduri, a fost în data de 24.03.2024, când eram invitat la o emisiune la B1TV, era a doua oară când mă aștepta acolo. În momentul în care am terminat emisiunea, persoana de pază de la sediul B1TV, de pe Calea Victoriei, m-a anunțat că pârâtul mă așteaptă din nou, fiindcă mă mai așteptase o dată, împreună cu o altă persoană, pe care nu am identificat-o, pentru că tot așa, era noapte, și când am ieșit, sigur că am fost precaut. Inițial am vrut să dau telefon la 112, să vină cineva, fiindcă era întuneric, era 23:00, dar am mers spre mașină singur, și el a început același lucru, același clișeu. Am mers spre mașină, care era parcată pe strada din spate, în fața Ministerului Sănătății, și sigur că a trebuit să mă deplasez până acolo, timp în care pârâtul era în fața mea, făcea în același fel, mă jignea, iar atunci m-a amenințat efectiv că îmi dă una, îmi flutura cătușele, după care mi-am dat seama că am avut un act de curaj deosebit, în sensul că era diferența de vârstă și celelalte elemente, faptul că era întuneric, iar acesta, profitând de întuneric, și-a permis să îmi spună că îmi dă una.

6. Întrebare instanță: Din septembrie până în prezent, ce anume din comportamentul pârâtului v-a cauzat o stare de temere?

Răspuns reclamant: Prima dată când am început să mi pun probleme a fost după episodul din 24.03.2024, pe care vi l-am povestit, fiindcă am văzut că are o constanță în a mă acuza, a mă compromite, a-mi știrbi onoarea. La Revoluție lucram la Ministerul de Interne, la Direcția de Resurse Umane, eram un simplu lucrător, aveam grad de locotenent-colonel, nu

am avut capacitate de decizie, deci tot ce spune legat de asta, nu coincide cu realitatea. Starea de temere de aici a plecat, că el voia să consolideze public, a instituit o teamă față de foarte mulți cetățeni, începând cu președintele statului, și vreau să pun că și polițiștilor le este frică de el, iar atunci când am ieșit la Curtea de Apel sau la Tribunal, s-a întâmplat ca jandarmii să spun că le este frică să ia măsuri, iar această lipsă de reacție a polițiștilor îmi creează temere. Ca un efect al temerii este și faptul că mi-am lovit mașina, într-un context, într-o parcare, și de obicei nu se întâmplă, nu erau alte presiuni, ci faptul că el a reacționat, a venit la mine strigând, și vă dați seama că, din perspectivă psihică, am reacționat prost și am lovit mașina, deși totuși am permis din anul 1971. Acesta este un al treilea element care vine să consolideze starea de temere.

Întrebare apărător ales al pârâtului: Ați considerat vreodată, din manifestările pârâtului, că vrea să vă lovească?

Răspuns reclamant: În repetate rânduri, ba mai mult, a venit și cu alte persoane care filmau.

Întrebare apărător ales al pârâtului: Există întotdeauna o distanță fizică între dumneavoastră și pârât?

✕ **Răspuns reclamant:** Pârâtul a introdus și mâna pe geamul mașinii ca să mă filmeze, și, mai mult, mă aștepta la sală, acolo nu făcea scandal pentru că erau jandarmii, mă urmărea de acolo și când ieșeam, venea la ușă, era cu mâna pe ușă și cu mâna pe mine.

✕ **Întrebare apărător ales al pârâtului:** V-a lovit pârâtul vreodată?

Răspuns reclamant: Da, inclusiv atunci când pretinde că i s-a spart telefonul, în spatele meu fiind, cu prelungirea aceea a telefonului m-a lovit în spate, și ulterior a întors-o, spunând că l-aș fi lovit eu, dar eu eram cu spatele. De fiecare dată există un contact fizic între noi.

Întrebare apărător ales al pârâtului: Pe ce stradă vă aflați când ați ieșit de la B1TV și era întuneric?

Răspuns reclamant: Am ieșit și am traversat Calea Victoriei, mașina era parcată în fața Ministerului Sănătății, dar nu știu exact cu se numește acea stradă.

Întrebare apărător ales al pârâtului: Aveți probe care să dovedească faptul că, de fiecare dată când v-ați întâlnit cu pârâtul, a existat un contact fizic între dumneavoastră și pârât?

Instanța respinge întrebarea, având în vedere că nu este de natură să ducă la soluționarea procesului, potrivit art. 351 Cpc, nedorindu-se obținerea unui răspuns care să fie o faptă personală legată de obiectul cauzei.

Întrebare apărător ales al pârâtului: V-ați îndreptat vreodată fizic către pârât în mod amenințător sau l-ați lovit vreodată?

Răspuns reclamant: În dorința mea de a se depărta de mine și de a nu se apropia mai tare, fiindcă în permanentă voia să ia prim plan și să mă filmeze din față, m-am dus către el, dar fără intenția de a-l lovi, m-am dus doar ca să pot scăpa, să mă duc spre mașină, că îmi bloca trotuarul.

La interpelarea instanței, reprezentantul Ministerului Public arată că nu are întrebări suplimentare pentru reclamant.

Instanța procedează la administrarea probei cu interogatoriul din oficiu al pârâtului, astfel:

1. **Întrebare instanță:** Ce s-a întâmplat pe data de 29.10.2024?

Răspuns pârât: Pe data de 29.10.2024 mă îndreptam către Tribunalul București, aveam scoase toate dosarele cu politicieni, unde l-am văzut pe reclamant, era afară cu două persoane, și m-am dus să îl filmez, dar văzând că este cu acele persoane, n-am intervenit atunci, m-am dus în spate, văzând unde are mașina, iar când a venit, l-am filmat, am spus „Salut prieteni,

uitați ce avem aici, criminalul din 1989!., aducându-i aminte că are să îmi dea 850 de lei pentru telefonul și suportul spart. I-am zis „Dă-mi bă banii!.,,

2. **Întrebare instanță:** L-ați amenințat pe reclamant?

Răspuns pârât: Nu, nu fac amenințări pentru că știu ce înseamnă Codul Penal.

3. **Întrebare instanță:** L-ați lovit vreodată pe reclamant?

Răspuns pârât: Nu, niciodată nu l-am lovit.

4. **Întrebare instanță:** V-ați apropiat vreodată fizic de reclamant?

Răspuns pârât: Nu, tocmai că am stat la distanță întotdeauna, știind că el este obișnuit să lovească. M-a atins cu dosul palmei sau cu geanta. Nu am ceva personal cu el, ce fac eu cu el, fac cu toți politicienii, e ceva general.

5. **Întrebare instanță:** În afară de data de 29.10.2024, despre care deja mi-ați povestit, în celelalte date indicate în cerere, ați avut un comportament diferit față de cel pe care mi l-ați descris?

Răspuns pârât: Nu, toate sunt la fel, singurul lucru diferit sunt cuvintele adăugate, dar eu niciodată nu m-am gândit să îl lovesc.

Întrebare reclamant: M-ați văzut personal în anul 1989 că am dat ordin în Piața Universității să fie cineva bătut?

Instanța respinge întrebarea, având în vedere că nu este de natură să ducă la soluționarea procesului, potrivit art. 351 Cpc, prin raportare la obiectul cauzei.

Întrebare reclamant: V-am lovit vreodată și cum?

Răspuns pârât: În 13 iunie 1990, când eram reținut la Școala de Poliție Băneasa, și eram anchetat de către un elev, iar el a intrat și mi-a dat două palme, înjurându-mă, pentru că din cauza mea nu a dormit noaptea. Participam în Piața Universității la Golaniada și nu pot să uit aceste lucruri, chiar reclamantul a recunoscut pe un live de al meu că a făcut parte din Aparatul de Represiune din 1989.

În continuare, reclamantul arată că nu mai are întrebări.

La interpelarea instanței, reprezentantul Ministerului Public arată că nu are întrebări suplimentare pentru pârât.

Nemaifiind aspecte prealabile de soluționat și probe suplimentare de administrat, în temeiul art. 244 C.proc.civ. instanța constată încheiată etapa cercetării judecătorești și, în temeiul art. 392 C.proc.civ, acordă cuvântul în dezbateri, **pe fondul cauzei.**

Reclamantul solicită admiterea cererii privind emiterea ordinului de protecție, precizând că își menține susținerile și argumentele, solicitând instanței să aibă în vedere că, în perioada la care a făcut referire în cerere, pârâtul a avut această atitudine care i-a indus și i-a consolidat sentimentul de teamă, pe măsură ce a trecut timpul, precizând că din această cauză a avut accidentul cu mașina despre care a relatat, și menționând că în continuare are un sentiment de temere, deoarece vede că pârâtul este nesincer, exagerează și face aprecieri colaterale care excedează cauzei.

De asemenea, reclamantul apreciază că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege pentru ca instanța să procedeze la aplicarea dispozițiilor Legii 26/2024, în sensul de a emite ordinul de protecție, astfel ca pârâtul să nu se poată apropia la o distanță mai mică de 500 de m, în special în spațiile în care își exercită activitatea profesională, opinând că pârâtul a urmărit acest lucru în permanență și nu a ezitat niciodată să îl compromită și să sporească starea de tensiune pe un fond nereal, cu privire la care există documente și anchete care certifică faptul că nu avut nici un fel de legătură, chiar dacă a ocupat poziții importante în aparatul de stat.

Totodată, reclamantul învederează că nu a exercitat violențe asupra pârâtului, în ciuda manifestărilor acestuia.

Pentru motivele arătate, reclamantul solicită admiterea cererii privind emiterea ordinului de protecție pe o durată de 12 luni, astfel încât să poată avea o viață normală.

Pârâtul, prin apărător ales, solicită respingerea cererii și constatarea faptului că în acest dosar reclamantul vrea ca pârâtul să nu mai îndeplinească aceste acte la adresa contextului politic, apreciind că acesta este un drept al lui, inviolabil, astfel cum prevede art. 30 din Constituție, este dreptul pârâtului la libera exprimare, prin viu grai, prin imagini și alte mijloace de comunicare.

De asemenea, apărătorul ales al pârâtului solicită instanței să aibă în vedere că adresarea unor cuvinte reclamantului de către pârât, prin prisma faptului că acesta a dat ordin la Revoluție și viața pârâtului s-a distrus din acel moment, precum și din prisma altor fapte ale reclamantului, care țin de demnitate, nu prezintă pericol pentru reclamant.

În ceea ce privește faptul că reclamantul are o temere, apărătorul ales al pârâtului precizează că acesta nu a spus niciodată, nici nu a precizat în cerere, apreciind că din atitudinea reclamantului se vede foarte clar că are doar o jenă, se vede clar că nu îi convine, menționând că pârâtul, deși are această purtare, are o limită și niciodată nu l-a lovit pe reclamant.

Totodată, apărătorul ales al pârâtului solicită instanței să aibă în vedere că în dosarul de pe rolul Curții de Apel București, respectiv dosarul nr. 6427/2223, instanța a confirmat ordonanța de neîncepere a urmăririi penale, sens în care solicită instanței să încuviințeze depunerea de concluzii scrise cu privire la acest aspect.

În continuare, apărătorul ales al pârâtului apreciază că este vorba doar despre o enervare a reclamantului față de cele expuse de către pârât, solicitând instanței să țină cont de faptul că pârâtul nu l-a lovit niciodată pe reclamant, însă reclamantul întotdeauna încercă să îl lovească și pârâtul se ferește.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere în parte a cererii, având în vedere natura faptelor de agresiune și dovedirea acestora, apreciind că s-ar impune emiterea unui ordin de protecție pe o durată de 3 luni de zile, cu obligația pentru pârât de a păstra o distanță minimă de 10 m față de reclamant, pentru a se evita situația în care reclamantul să fie agresat fizic de către pârât.

De asemenea, reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu interzicerea oricărui contact între reclamant și pârât, situație în care reclamantul va fi apărat de apelativele pe care i le adresează pârâtul ori de câte ori îl vede, precizând că nu este de acord cu obligarea pârâtului de a nu se apropia de instanțele de judecată unde reclamantul își desfășoară activitatea, întrucât acest fapt ar interfera și cu alte drepturi ale pârâtului.

Cu privire la comportamentul pârâtului, dovedit de către reclamant, reprezentantul Ministerului Public apreciază că acesta este, fără îndoială, unul hărțuitor, șicanator și denigrator, de natură să îi provoace reclamantului o stare de tulburare, care s-a manifestat prin producerea unui eveniment rutier, cu prilejul ieșirii din parcare cu autoturismul. În continuare, apreciază că atitudinea pârâtului comportă și o latură agresivă, care reiese din spusele pârâtului „Îți dau una peste ochi!”, și „Ai merita să fii bătut!”, apreciind că aceste fapte depășesc limitele libertății de exprimare pe care o invocă pârâtul.

Totodată, reprezentantul Ministerului Public arată că susținerea conform căreia pârâtul păstrează întotdeauna o distanță fizică față de reclamant, este contrazisă de cele relatate de către pârât, care a învederat că la un moment dat i-a fost distrus telefonul mobil de către reclamant, apreciind că acest lucru se putea întâmpla numai în condițiile în care pârâtul venea în proximitatea reclamantului.

În replică, apărătorul ales al pârâtului arată că dispunerea neînceperii urmăririi penale nu s-a dispus pentru faptul că reclamantul nu a fost lovit, ci pentru că acele fapte nu au fost de natură să provoace mai multe zile de îngrijiri medicale, astfel că solicită instanței să respingă propunerea Parchetului, având în vedere că faptele pârâtului nu provoacă nicio temere.

Cu privire la cheltuielile de judecată, apărătorul ales al pârâtului solicită obligarea reclamantului la plata cheltuielilor efectuate cu prezentul litigiu, sens în care depune la dosar înscrisuri.

Solicitând cuvântul personal în replică, pârâtul, în raport de concluziile reprezentantului Ministerului Public, arată că atunci când a avut loc contactul fizic cu reclamantul, era un pom din cauza căruia a fost nevoit să își facă loc să treacă, distanța fiind mică.

De asemenea, pârâtul arată că, față de cele petrecute, apreciază că are dreptul să își critice proprii călăi, fiind dreptul său la exprimare.

Instanța, constatând că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, declară dezbaterile închise și reține cauza în pronunțare.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Pitești la data de 01.11.2024, sub nr. 33257/4/2024, reclamantul Abraham Pavel a solicitat emiterea unui ordin de protecție împotriva pârâtului Moroșanu Tivilic Marian, prin care să dispună spre protecția reclamantului impunerea măsurilor de protecție prevăzute de art. 12 alin. 1 lit. c), d), f) din Legea nr. 26/2024, pentru o durată de 12 luni.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat în esență că încă din anul 2019 pârâtul exercită constant presiuni asupra sa, având un comportament agresiv fizic și verbal, precum și o conduită agresivă și intimidantă reprezentată de acțiuni de hărțuire sistematică, acțiuni publice de defăimare și acuze nefondate, desfășurate cu o frecvență alarmantă și într-o manieră de a-i perturba reclamantului activitatea profesională, reputația și liniștea publică.

Totodată, s-a pretins că reclamantul este intimat prin urmărirea personală de către pârât în spații publice, în special instanțele de judecată unde reclamantul își desfășoară activitatea în calitate de avocat, prin urmărirea video a reclamantului și postarea de înregistrări pe rețele de socializare fără consimțământul acestuia, ceea ce îi aduce reclamantului un prejudiciu de imagine. Potrivit reclamantului, pârâtul aduce acuzații nefondate, remarci defăimătoare, pe un ton ridicat, cu scopul de a-i crea reclamantului o stare de temere și a-i discredita imaginea în fața publicului, ceea ce are ca urmare o teamă profundă cauzată de faptul că agresorul urmărește prejudicierea dreptului reclamantului la o viață profesională și personală liniștită.

Mai mult, s-a afirmat că în ultimul an reclamantul a fost hărțuit în următoarele zile: 26.09.2023, 26.01.2024, 24.03.2024, 05.04.2024, 06.09.2024, 10.09.2024, 14.10.2024, 29.10.2024, iar pe data de 10.09.2024 jignirile au constat în expresii precum „criminal”, „torționar”, „milițian criminal”, „jigodie”, „comunist”, „securist”, jigniri care sunt permanente spuse de pârâtul care are intenția de a-l hărțui și amenința pe reclamant, dar și de a instiga publicul, prin postarea de videoclipuri pe rețele de socializare, la ură împotriva reclamantului, creându-se printre susținătorii pârâtului o formă de ură colectivă.

De asemenea, s-a învederat că pârâtul trăiește într-o stare de temere continuă, profundă și persistentă, comportamentul pârâtului afectându-i echilibrul emoțional și mental, starea de neliniște fiind sporită de faptul că pârâtul îl urmărește peste tot și îl face pe reclamant să fie hipervigilent în mod nejustificat pentru a evita circumstanțele care pot fi exploatate într-un mod defăimător de către pârât. Referitor la data de 29.10.2024, reclamantul a arătat că ieșirea din Tribunalul București, a fost urmărit și filmat de către agresorul care i-a adresat cuvinte și acuze denigratoare nefondate, inclusiv când reclamantul se afla la volanul autoturismului, ceea ce a generat o stare de temere reclamantului care a provocat un accident rutier cu urmări minore.

Nu în ultimul timp, s-a pretins că prin comportamentul sistematic constând în hărțuire, intimidare, defăimare publică și concretizat în urmărire, filmare neconstimțită, publicarea filmărilor i se creează reclamantului o anxietate severă și i se îngreuează libertatea de mișcare și dreptul la un mediu de muncă sigur.

În drept, au fost invocate prev. Legii nr. 26/2024.

În dovedire, au fost depuse înscrisuri și mijloace materiale constând în înregistrări audio depuse pe suport optic, precum și în fotografii.

Prin **întâmpinarea** depusă la dosar la termenul din 04.11.2024, pârâtul a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

În motivare, pârâtul a arătat în esență că are calitatea de parte vătămată în dosarul Revoluției și în dosarul Mineriadei și are obligația morală de a informa opinia publică despre persoanele publice precum reclamantul care este general, iar în trecut a avut calitatea de adjunct la Școala de Ofițeri de la Băneasa, în timpul Mineriadei din 1990, iar ulterior calitatea de prorector al Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” și decan al Facultății de Poliție. Potrivit pârâtului, dreptul la libertatea de exprimare îi permite să prezinte despre reclamant informații care sunt publice și care s-au regăsit în mass-media.

Totodată, s-a afirmat că pe site-ul Wikipedia se regăsesc mai multe informații referitoare la reclamant, potrivit cărora a condus Inspectoratul General al Poliției, a obținut un credit Bancorex, a fost cercetat pentru săvârșirea de infracțiuni, iar ulterior trecerii în rezervă a avut mai multe apariții în presă. S-a învederat că în timpul activității sale la IGP au existat mai multe nereguli, iar potrivit site-ului de știri PRO TV reclamantul a fost audiat ca martor în cadrul dosarului Mineriadei.

Mai mult, s-a pretins de către pârât că are calitatea de activist civic încă de la Revoluția din anul 1989, când a ieșit în stradă și a fost bătut, rănit și împușcat. Potrivit pârâtului, nu a săvârșit niciun act de violență împotriva reclamantului, ci acesta din urmă a săvârșit violență împotriva primului.

Nu în ultimul rând, invocând art. 10 par. 1 și 2 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, pârâtul a subliniat că informațiile prin care este denigrat reclamantul nu sunt confidențiale, ci informații publice, iar pârâtul nu a avut nicio implicare în accidentul din data de 29.10.2024.

În drept, au fost invocate doar temeiurile regăsite în cuprinsul cererii.

În dovedire, nu a fost solicitată administrarea vreunei probe.

Instanța, în ședința din data de 04.11.2024, a încuviințat pentru reclamant proba cu înscrisuri și mijloacele materiale reprezentate de fotografiile depuse la dosar și de înregistrările audio depuse pe suport optic (CD).

Analizând actele și lucrările dosarului, prin prisma motivelor invocate, pe baza probatoriului administrat și a dispozițiilor legale aplicabile, instanța expune următoarele considerente:

Cu titlu preliminar, referitor la incidența Legii nr. 26/2024 în cauză, instanța reține că în acord cu art. 30 din acest act normativ, “prezenta lege intră în vigoare la 180 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I”. Astfel, prin raportare la data publicării în Monitorul Oficial, respectiv 04.03.2024, Legea nr. 26/2024 privind ordinul de protecție, a intrat în vigoare pe data de 31.08.2024.

Conform art. 12 alin. 1 din Legea nr. 26/2024, *persoana a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol prin acte de violență din partea unei alte persoane poate solicita instanței ca, în scopul înlăturării stării de pericol, să emită un ordin de protecție [...].*

Potrivit art. 2 C.civ., prezentul cod este alcătuit dintr-un ansamblu de reguli care constituie dreptul comun pentru toate domeniile la care se referă litera sau spiritul dispozițiilor sale, iar în acord cu art. 6 alin. 1 și 2 din același cod, legea civilă este aplicabilă

cât timp este în vigoare; aceasta nu are putere retroactivă; actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.

Instanța reține că principiul neretroactivității legii civile este incident și în prezenta cauză, întrucât Codul civil, iar nu vreun alt act normativ, reprezintă dreptul comun pentru domeniul ordinului de protecție reglementat prin Legea nr. 26/2024. În acest context, trebuie punctat faptul că în acest litigiu nu pot fi analizate fapte care au fost săvârșite anterior datei de 31.08.2024, prin raportare la temeiurile indicate de către reclamant, întrucât doar începând cu această dată legiutorul a înțeles să ofere protecție prin emiterea ordinului de protecție și altor persoane decât cele ce sunt considerate membri de familie, conform Legii nr. 217/2003.

Astfel, deși în cuprinsul cererii, reclamantul a afirmat că în ultimul an a fost hărțuit în următoarele zile: 26.09.2023, 26.01.2024, 24.03.2024, 05.04.2024, 06.09.2024, 10.09.2024, 14.10.2024, 29.10.2024, instanța va proceda la analiza condițiilor emiterii ordinului de protecție prin raportare doar la faptele din data de 06.09.2024, 10.09.2024, 14.10.2024 și 29.10.2024.

În fapt, din cuprinsul întâmpinării și a înscrisurilor depuse de reclamant la dosar la termenul din data de 04.11.2024 rezultă faptul că reclamantul Abraham Pavel este în prezent avocat definitiv în cadrul Baroului București, însă în trecut, după anul 1990, a ocupat funcțiile de prorector al Academiei de Poliție "Alexandru Ioan Cuza" din București și decan al Facultății de Poliție. Totodată, anterior exercitării profesiei de avocat, reclamantul a ocupat și funcția de inspector general al Poliției Române, iar potrivit afirmațiilor făcute în ședința de judecată din 04.11.2024, în prezent are gradul de general cu trei stele.

Cu ocazia administrării probei cu interogatoriul reclamantului în ședința din 04.11.2024, acesta a arătat că pe data de 29.10.2024 a avut un proces la Tribunalul București, de unde a ieșit împreună cu clienții, iar pârâtul l-a așteptat și a început să filmeze. Potrivit reclamantului, clienții s-au speriat și au luat-o la dreapta, el și-a continuat drumul, timp în care pârâtul l-a filmat până a ajuns la mașină, l-a făcut criminal, jigodie și, deși reclamantul l-a rugat să îi dea voie să iasă din parcare, întrucât distanța dintre mașini era mică, pârâtul a început să țipe. Reclamantul a pretins că pe fondul stării de iritare profundă pe care o avea întrucât de față erau mai mulți colegi și alte persoane, când a încercat să iasă din parcare, a atins un alt autoturism parcat în spate. Totodată, a pretins că avea emoții la momentul producerii accidentului și simțea rușine față de persoanele care asistau la interacțiunea cu pârâtul.

În continuare, în cadrul interogatoriului, reclamantul a pretins că pe data de 14.10.2024 la Curtea de Apel București, pârâtul a venit la el și la clienții săi, i-a filmat atât în sediul instanței, cât și afară, făcând același lucru ca pe data de 29.10, respectiv să îl strige pe reclamant criminal și în alte feluri. S-a învederat că pârâtul l-a lovit cu prelungitorul de la telefon, iar apoi acestuia din urmă i-a căzut telefonul. Reclamantul a afirmat că nu știe dacă pârâtul l-a lovit cu intenție sau nu. Întrebat fiind de instanță dacă pe data de 06.09.2024 și 10.09.2024 s-a întâmplat ceva diferit față de cele expuse anterior, reclamantul a răspuns „Nu, era același clișeu, numai locul era altul”.

La dosarul cauzei au fost depuse pe suport optic opt înregistrări audio. Instanța reține că din cuprinsul acestor înregistrări nu rezultă data la care au fost realizate, însă cu ocazia interogatoriului luat părților, reclamantul a arătat instanței că cea denumită „Abraham Pavel, criminalul tortionar din 21 dec 89 si 13 15 iunie” datează din 24.03.2024. Pe baza acestei înregistrări, instanța reține că, într-adevăr, pârâtul îi spune pe un ton ridicat reclamantului „stai dracu' cuminte, criminalule, torționarule”, spunând că are „atitudini de milițian spurcat”, „poate îți dau și una peste ochi [...] asta ai fi meritat, să fii bătut, băi, cum ne-ai bătut tu, băi, criminalule, torționarule”, însă indiferent dacă s-ar

considera că această sintagmă ar putea avea valențele unei amenințări cu violența fizică, instanța reiterează faptul că prin raportare la data intrării în vigoare a Legii nr. 26/2024 evenimentele din 24.03.2024 nu pot fi luate în considerare pentru emiterea ordinului de protecție.

Pe baza celorlalte șapte înregistrări audio, care sunt coroborate de interogatoriile părților care au arătat că interacțiunile dintre ele au loc în preajma instanțelor judecătorești unde reclamantul își desfășoară activitatea de avocat, instanța reține că pârâtul, cu prilejul fiecărei întâlniri cu reclamantul dintre cele surprinse audio, îi reproșează acestuia din urmă implicarea în evenimentele petrecute în timpul Revoluției din luna decembrie 1989 și în timpul Mineriadei din iunie 1990. Astfel, în esență, se constată că, folosind un ton ridicat care uneori poate fi considerat tipăt pârâtul îi adresează reclamantului expresii precum „criminal”, „torționar”, „milițian criminal”, „jigodie”, „comunist”, „securist”. Totodată, pârâtul poate fi auzit spunând „fire-ați ai dracu”, referindu-se la cei care au „făcut parte din aparatul de represiune”, dar și cerându-i reclamantului suma de 850 lei, cu titlu de contravaloare a telefonului pretins spart de către reclamant.

Instanța observă faptul că pârâtul nu neagă faptul că îi adresează reclamantului expresiile cu caracter jignitor expuse mai sus, arătând însă că face acest lucru ca urmare a evenimentelor petrecute la Revoluția din 1989 și la Mineriada din iunie 1990, în care pretinde că au fost implicate ambele părți. Totodată, relevant e că pârâtul a învederat instanței faptul că niciodată nu l-a lovit pe reclamant și nici nu l-a amenințat în vreun fel pe acesta.

Instanța învederează faptul că din cuprinsul înregistrărilor video, altele decât cea cu privire la care părțile au arătat că datează din 24.03.2024, nu rezultă existența vreunei amenințări cu vreo faptă păgubitoare care să îi fi fost adresată reclamantului și nici existența vreunei interacțiuni fizice între cei doi care să sugereze existența unor violențe fizice.

În drept, potrivit art. 1 din Legea nr. 26/2024, în sensul prezentei legi, prin acte de violență se înțelege:

- a) orice lovire sau act de violență cauzator de suferințe fizice;*
- b) orice act de violență de natură sexuală;*
- c) amenințarea unei persoane cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare ilicite îndreptate împotriva sa ori a altei persoane, dacă este de natură să îi producă o stare de temere;*
- d) fapta repetată de urmărire a unei persoane, fără drept sau fără un interes legitim, ori de supraveghere a locuinței, a locului de muncă sau a altor locuri frecventate de către aceasta ori efectuarea de apeluri telefonice sau a altor tipuri de comunicări prin mijloace de transmitere la distanță care, prin frecvență, conținut sau momentul în care sunt emise, creează temere, precum și alte acțiuni cu efect similar;*
- e) orice act de hărțuire online, mesaje online instigatoare la ură, urmărire online, amenințări online, publicarea neconsensuală de informații și conținut grafic intim, accesul ilegal la comunicații și date private și orice altă formă de utilizare abuzivă a tehnologiei informației și a comunicațiilor cu scopul de a umili, speria, reduce la tăcere victima;*
- f) încercarea de a determina sau determinarea unei persoane prin corupere, prin constrângere ori prin altă faptă cu efect vădit intimidant să nu sesizeze organele de urmărire penală, să nu dea declarații, să își retragă declarațiile, să dea declarații mincinoase ori să nu prezinte probe într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură judiciară;*
- g) orice alte acte de violență fizică sau psihică ce pun în pericol viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea unei persoane.*

Totodată, conform art. 12 alin. 1 din aceeași lege, persoana a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol prin acte de violență din partea unei alte persoane poate solicita instanței ca, în scopul înlăturării stării de pericol, să emită un ordin

de protecție prin care să se dispună, cu caracter provizoriu, una ori mai multe dintre următoarele măsuri - obligații sau interdicții:

- a) evacuarea temporară a agresorului din locuința comună;
- b) reintegrarea victimei și, după caz, a membrilor familiei acesteia în locuința comună;
- c) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de membrii familiei acesteia ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate;
- d) interdicția pentru agresor de a se deplasa în anumite localități sau zone determinate pe care persoana protejată le frecventează ori le vizitează periodic;
- e) obligarea agresorului de a purta permanent un dispozitiv electronic de supraveghere;
- f) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima;
- g) obligarea agresorului de a preda poliției armele, componentele esențiale și munițiile deținute, documentele în care acestea sunt înscrise, precum și autorizația/autorizațiile de procurare a armelor emisă/emise pe numele acestuia.

Prin raportare la textele expuse anterior, instanța învederează că ordinul de protecție este un instrument complex care poate fi utilizat în regim de urgență pentru a înlătura de îndată expunerea la acte de violență fizică ori psihică ce reprezintă un pericol pentru viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea unei persoane. În fapt, este vorba despre o cale de înlăturare a unui pericol iminent la care victima poate fi expusă și care poate genera situații de comitere împotriva sa a unor infracțiuni grave cu privire chiar la dreptul său la viață. Cu toate acestea, având în vedere că ingerința asupra drepturilor fundamentale ale celui împotriva căruia se emite ordinul este foarte serioasă, legea nu permite luarea măsurilor respective decât dacă sunt îndeplinite condiții strict prevăzute de lege și pe o perioadă determinată, și anume pe o durată de maxim 12 luni în conformitate cu art. 13 din Legea nr. 26/2024.

Prin urmare, ceea ce trebuie dovedit este nu doar existența unor acte de violență, ci și existența unei stări de pericol create de aceste acte, stare de pericol ce trebuie să întrunească exigența actualității. Pentru unele forme ale violenței, astfel cum au fost stabilite de legiuitor, există condiții suplimentare, precum existența unei stări de temere. Astfel, pentru a fi emis ordinul de protecție, atitudinea și comportamentul pârâtului e necesar a îmbrăca forma unor abateri grave, măsura de protecție fiind la rândul ei absolut necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol.

Față de dispozițiile art. 249 Cod procedură civilă care prevăd „Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească (..)”, instanța reiterează că ansamblul probatoriului administrat în cauză nu confirmă susținerile reclamantului referitoare la agresiunile fizice ori la existența unor amenințări cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare ilicite, apreciind însă că s-a făcut dovada existenței exercitării de către pârât a unor violențe verbale constând în insulte și injurii care, nu doar că nu au nicio justificare legală, dar sunt provocatoare și au potențialul de a pune la încercare calmul oricărei persoane, deci inclusiv pe cel al reclamantului.

Totodată, instanța reține că pârâtul, în mod regretabil, prin faptul că vorbește pe un ton ridicat și îl îlmează pe reclamant, adresându-i-se prin apelative precum cele sus-expuse (criminalule, torționarule, securistule) în apropierea instanțelor judecătorești unde acest din urmă își desfășoară activitatea ori în alte spații publice (precum studioul unei televiziuni), il stânjenește pe reclamant și îl face pe acesta să se simtă cel puțin incomfortabil față de persoanele care sunt de față, persoane care adesea sunt colaboratori, clienți ori colegi de breaslă. Starea de disconfort creată reclamantului este amplificată în mod cert, pe de-o parte,

de faptul că este, prin intermediul funcțiilor ocupate în trecut, o persoană publică, iar pe de altă parte, de vârsta respectabilă pe care o are.

În ceea ce privește calificarea comportamentului pârâtului drept urmărire a reclamantului, instanța constată pe baza declarațiilor făcute de ambele părți cu prilejul interogatoriului, că este una din ocupațiile principale ale pârâtului să urmărească persoane publice precum reclamantul și să le atragă atenția și să le reproșeze acestora acte sau fapte (ipotetice sau reale). Chiar și în contextul în care pârâtul nu l-ar urmări pe reclamant în mod special, ci doar s-ar întâlni cu acesta în fața instanțelor, ori în incinta acestora, faptul de a-l filma pe acesta preț de mai multe minute, de a-l însoți către autoturism în timp ce îl filmează și îi adresează expresii jignitoare, reprezintă un comportament care întrunește condițiile unei urmăriri a pârâtului și care poate fi considerat o formă de hărțuire.

Pe de altă parte, instanța reține că în cauză nu rezultă din niciuna din probele administrate, nici existența unei stări de pericol pentru integritatea sau libertatea reclamantului care să fie produsă de conduita pârâtului, dar nici însuflarea reclamantului, de către pârât, a unei stări de temere prin acțiunile sale. Or, din cuprinsul art. 1 reiese că de esența actelor de violență este starea de pericol pentru valorile sus-indicate, în timp ce din cuprinsul cazurilor particulare cuprinse de lit. c) și d) din același articol rezultă că atât amenințările proferate de agresor, cât și urmărirea unei persoane în mod repetat sunt strâns legate de starea de temere: pentru amenințare este suficient ca aceasta să fie de natură a produce starea de temere, în timp ce urmărirea trebuie să creeze temere.

În continuare, instanța expune, pe de-o parte, faptul că al pârâtului comportament, astfel cum reiese din înregistrările audio depuse la dosarul cauzei (alta decât cea din 24.03.2024), deși este unul reprobabil, nu poate genera o stare de pericol pentru persoana reclamantului întrucât reprezintă în linii mari doar o expunere de diatribe și injurii, iar pe de altă parte, faptul că, deși acest comportament nu reprezintă acte de amenințare (astfel cum a reținut instanța în paragrafele anterioare), chiar și în ipoteza în care s-ar aprecia că prin prisma tonului folosit și al insistenței pârâtului jignirile acestuia pot fi asimilate unor amenințări cu fapte ilicite, aceste eventuale amenințări nu au capacitatea de a produce o stare de temere pentru reclamant ori pentru alte persoane.

Suplimentar, trebuie învedereat că experiența de viață și profesională a reclamantului (care a condus o școală națională de poliție, a fost decan al unei atare școli, a avut o carieră în structurile Poliției Române care a evoluat de la simplu ofițer cu funcție de execuție până la inspector general, pentru ca apoi să devină avocat, profesie pe care o exercită în ultimii 14 ani) care a presupus interacțiunea cu nenumărate persoane - de diferite grade de educație și moralitate, unele cu preocupări infracționale ori înclinații antisociale - și existența constantă a unei presiuni inerente exercitării funcțiilor deținute, exclue orice posibilitate ca acesta să resimtă o stare de temere cauzată de comportamentul pârâtului.

Această concluzie a instanței, în sensul inexistenței unei stări de temere a reclamantului, este confirmate și de cuprinsul înregistrărilor depuse la dosarul cauzei, înregistrări care surprind un comportament calm al reclamantului care, în linii mari, nu interacționează cu pârâtul și nu răspunde jignirilor acestuia decât în mod excepțional și cu ton liniștit. Mai mult decât atât, din cuprinsul înregistrării denumite „Acesta este Pavel Abraham criminalul din 21 decembrie 1989 și 13” rezultă că atunci când pârâtul face alegații referitoare la activitatea reclamantului din perioada 1989-1990 și din timpul mineriadei și îl numește criminal, torționar ș.a.m.d. în mod repetat, reclamantul îi transmite în mod calm să se ducă la muncă și îi spune „fii convins că o mă voi ocupa de tine”, dar și „n-am văzut atâta nesimțire”, pentru ca ulterior, când pârâtul îi solicită banii pentru un telefon pretins spart, reclamantul să îi răspundă cu ton ferm „o să vezi ce o să îți dau”.

Totodată, reclamantul îi spune în cadrul unei alte filmări pârâtului că este un mincinos ordinar și „îți promit pentru prima dată că vei avea probleme judiciare”.

Instanța reiterează că atitudinea pe care pârâtul a manifestat-o față de reclamant este una reprobabilă, însă singura probă care atestă existența unei stări de temere este chiar declarația reclamantului care însă înainte de a pretinde că se teme de reclamant a învederat instanței că pe datele de 29.10.2024 și 14.10.2024 reclamantul i-a provocat o stare de iritare și rușine, sentimente care în opinia instanței sunt veridice și care sunt în realitate motivele reale ale prezentei cereri.

Inclusiv atunci când a relatat momentul în care a provocat un accident rutier în parcare instanței în care se afla la 29.10.2024, reclamantul a pretins că „Având o stare de iritare profundă, cauzată de aceea că erau mulți colegi acolo și alte persoane care se uitau, iar pârâtul țipa în gura mare „criminalul, criminalul”, am încercat să ies din parcare, am făcut câteva manevre să ies, dar am șters o mașină care era parcată în spatele meu, fiind mașina unei doamne avocat.” Ulterior, interogat fiind, a pretins că accidentul a fost cauzat de starea de emoție creată de pârât. În virtutea argumentelor expuse anterior și luând în considerare că afirmațiile reclamantului referitoare la starea de temere nu sunt coroborate de nicio altă probă administrată în cauză, instanța va reține că a pârâtului conduită nu a avut aptitudinea de a crea o stare de temere reclamantului, iar accidentul minor petrecut în parcare instanței a fost cauzat nu de frica resimțită față de pârât, ci de iritarea provocată de acesta, iritare care eventual a știrbit vigilența reclamantului.

Instanța reține că emiterea unui ordin de protecție presupune intervenția brutală a autorităților (instanța de judecată și alte autorități ale statului) în dreptul la viața privată a persoanelor, prin îngrădirea extremă a unor drepturi, până la suprimarea temporară a acestora, care nu poate avea loc decât în condiții absolut excepționale, când, în lipsa intervenției, se poate intui existența unei stări de pericol pentru desfășurarea normală a vieții persoanei/persoanelor agresate, generate de violența agresorului, manifestată în diferitele modalități descrise de lege. Or, în cauza de față, prin raportare la argumentele expuse anterior, judecătorul apreciază că ordinul de protecție nu reprezintă un remediu pentru disconfortul pe care pârâtul îl creează reclamantului și nici un mijloc prin care conduita pârâtului să fie corectată în vreun fel. Trebuie învederat că legea civilă conferă instrumente de drept material și procedural pentru acoperirea oricărui prejudiciu de imagine pe care pârâtul i-l aduce reclamantului, iar legislația penală prin reglementarea unor fapte precum amenințarea, lovirea sau alte violențe ori hărțuirea poate reprezenta o cale de restabilire a ordinii sociale în ipoteza în care organele de urmărire penală sunt sesizate și se constată în cadrul procesului penal că pârâtul a săvârșit vreo infracțiune. În atare context, în care raporturile dintre părți desfășurate din 31.08.2024 și până în prezent nu au generat o stare de temere pentru reclamant, instanța apreciază că cererea de emitere a ordinului de protecție nu poate reprezenta sub nicio formă mijlocul procedural prin care reclamantul să găsească rezolvare pentru problemele deduse judecării.

În raport cu aspectele de fapt reținute anterior, în cauză reclamantul nu a făcut dovada săvârșirii de către pârât a unor acte de violență fizică ori a unor amenințări în sensul art. 1 din Legea nr. 26/2024, exercitate asupra sa, violențe care să fi generat o stare de temere ori conform art. 12 alin. 1 din aceeași lege o stare de pericol pentru viața, integritatea fizică sau psihică a pârâtului.

Pentru toate aceste considerente, fără a analiza și celelalte apărări formulate de pârât instanța urmează a respinge cererea având ca obiect emiterea unui *ordin de protecție*, ca neîntemeiată.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, față de soluția prefigurată în cauză, instanța, prin raportare la art. 453 alin. 1 și art. 452 C.proc.civ., constatând că reclamantul se

află în culpă procesuală și că pârâtul a făcut în termenul prevăzut de lege dovada suportării unor cheltuieli de judecată în cuantum de 5000 lei constând în onorariu avocațial, îl va obliga pe reclamant la plata către pârât a acestei sume.

Referitor la onorariul avocatului din oficiu care a asigurat asistența juridică a pârâtului, instanța reține incidența art. 2 alin. 1 lit. o din Protocolul pentru stabilirea onorariilor convenite avocaților pentru furnizarea serviciilor de asistență judiciară în materie penală, pentru prestarea, în cadrul sistemului de ajutor public judiciar, a serviciilor de asistență judiciară și/sau reprezentare ori de asistență extrajudiciară, precum și pentru asigurarea serviciilor de asistență judiciară privind accesul internațional la justiție în materie civilă și cooperarea judiciară internațională în materie penală, care stabilește că onorariul este în cuantum de 575 lei. Totodată se reține că delegația avocatului din oficiu a încetat prin prezentarea unor avocatului ales, fiind incidente dispozițiile art. 2 alin. (2) din protocol care prevede că *în cazul în care avocatul nu asigura asistența sau reprezentarea părții, onorariul convenit pentru redactarea cererii de chemare în judecată, a răspunsului la adresa de regularizare a cererii de chemare în judecată, a întâmpinării sau a răspunsului la întâmpinare, respectiv a cererii de chemare în garanție, a cererii reconvenționale, a cererilor de intervenție, a cererilor de arătare a titularului dreptului sau a cererilor motivate de exercitare a căilor de atac prevăzute de lege, nu poate depăși 50% din cuantumul onorariului stabilit potrivit alin. (1), indiferent de numărul prestațiilor.* Astfel, instanța reține că avocatul din oficiu nu a formulat în numele părții nicio cerere, nu a asigurat asistență și nici reprezentare, dar s-a prezentat înainte de ședința de judecată pentru studiul dosarului și a comunicat cu pârâtul, motiv pentru care îi va acorda suma de 300 lei, cu titlu de onorariu parțial.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca neîntemeiată cererea pentru emiterea ordinului de protecție formulată de **reclamantul ABRAHAM PAVEL,**

în
contradictoriu cu **pârâtul MOROȘANU TIVILIC MARIAN,**

Onorariul redus al apărătorului din oficiu al pârâtului, în cuantum de 300 lei, se va suporta din fondurile Ministerului Justiției constituite în acest scop.

Obligă reclamantul la plata către pârât a sumei de 5000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată constând în onorariu avocațial.

Cu drept de apel în termen de 3 zile de la pronunțare.

Apelul se depune la Judecătoria Sectorului 4 București.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, astăzi,
04.11.2024.

PREȘEDINTE,
Anton Teodor Eugen

GREFIER,
Camber Irina Simona